

A kompetencia alapú oktatás
implementációja, egyenlő
hozzáférés biztosítása a Sombereki
Általános Iskola, Óvoda és
Alapfokú Művészetoktatási
Intézményben és
tagintézményeiben
TÁMOP-3.1.4-08/2-2009-0185

Sombereki Általános Iskola,
Sombereki Tagóvodája
7728 Somberek
Rákóczi utca 4.

„Örökségünk nyomán” gyermeki szemmel. Német nemzetiségi nap az óvodánkban

❖ TARTALOMJEGYZÉK

<u>TARTALOMJEGYZÉK</u>	<u>2</u>
<u>A TEVÉKENYSÉG HOSSZÚ TÁVÚ CÉLJA</u>	<u>3</u>
<u>A TEVÉKENYSÉG KÖZVETLEN CÉLJA</u>	<u>4</u>
<u>A TEVÉKENYSÉG FELADATA</u>	<u>4</u>
<u>A TEVÉKENYSÉGGEL ÉRINTETT KOROSZTÁLY / CSOPORT</u>	<u>5</u>
<u>A TEVÉKENYSÉG IDŐTARTAMA</u>	<u>5</u>
<u>A TEVÉKENYSÉG KAPCSOLÓDÁSA A HELYI NEVELÉSI PROGRAMHOZ . HELYI TANTRVHEZ</u>	<u>5</u>
<u>A TEVÉKENYSÉG KAPCSOLÓDÁSA A KOMPETENCIA ALAPÚ PROGRAMCSOMAGHOZ</u>	<u>6</u>
<u>A TEVÉKENYSÉG MÓDSZEREI</u>	<u>6</u>
<u>A TEVÉKENYSÉG SZERVEZETI KERETEI /JAVASOLT HELYSZÍNEI/</u>	<u>7</u>
<u>A TEVÉKENYSÉG ESZKÖZEI</u>	<u>7</u>
<u>FORGATÓKÖNYV</u>	<u>29</u>
<u>ÖSSZEGZÉS</u>	<u>37</u>
<u>MELLÉKLET</u>	<u>39</u>

Pályázati azonosító	TÁMOP 3. 1. 4-
Pályázat címe	Kompetencia alapú oktatás, egyenlő hozzáférés – Innovatív intézményekben
Pályázó neve	S.Á.I.Ó. és A.M.I.
Pályázó címe	Somberek Rákóczi utca.4.
Feladat – ellátási hely neve	Somberek Óvoda

INNOVÁCIÓ CÍME

„Örökségünk nyomán" gyermeki szemmel.
Német nemzetiségi nap az óvodánkban

INNOVÁCIÓ TÍPUSA

Német nemzetiségi nap

KÉSZÍTETTE

Schipp Ferencné

**„Werde, was du noch nicht bist,
Bleibe, was du jetzt schon bist.
In diesem Bleiben und Werden
Liegt alles Schöne auf Erden.”**

Franz Grillparzer

❖ A TEVÉKENYSÉG HOSSZÚ TÁVÚ CÉLJA

A községben élő német nemzetiségű lakosság természetes igénye, hogy emberi alapjogként a gyermekét anyanyelvén neveljék. Ezért az óvodában erre lehetőséget teremtettünk. Minden óvodai csoportban az óvodai nevelés célja az, hogy az óvodások harmonikus fejlődését, a gyermeki személyiség kibontakoztatását elősegítse. Figyelembe kell venni az életkori és egyéni sajátosságokat, az eltérő fejlődési ütemet.

A nemzetiségi nyelv mára a legtöbb helyen idegen nyelvé vált. A mai társadalomnak értékes tagjává válhat az a gyermek, mely tiszteli múltját, gyökereit, megőrzi és ápolja a nyelvet és annak hagyományait, kultúráját.

Gyermekeinknek szüksége van, tapasztalatokra, és azok hatására keletkező pozitív élményre. Így a rendszeresen ismétlődő tevékenység a „német nemzetiségi nap” hagyománnyá válhat.

❖ A TEVÉKENYSÉG KÖZVETLEN CÉLJA

A „holnap” öröme a csoport elé állított távlat, a közös tevékenység a gyerekek fejlődésének a serkentője. Az egyéni örömök közösségi „hangszerelése” teszi a távlatokat pedagógiaiilag értékessé. A cél elérése érdekében sokrétű változatos előkészületek, közös tevékenykedtetést, az együtt felfedezés és rácsodálkozás örömét tartjuk fontos feladatunknak.

- Német nemzetiségi nyelv közvetítése, megszeretése
- Generációk közötti kapcsolatok erősítése (nagyszülő- gyermek- unoka)
- az érzelmi nevelés és a szocializáció biztosítása,
- az értelmi fejlesztés és nevelés megvalósítása,
- a személyiség formálása,
- a képességek (figyelem, mozgás, kez ügyesség, tájékozódás, stb.) fejlesztése,
- a hagyományok ápolása,
- a kommunikáció különböző formáinak alakítása,
- az anyanyelv fejlesztése
- biztosítson anyanyelvi környezetet a gyermekek számára;
- ápolja és fejlessze a kisebbségi életmódhoz, kultúrához kötődő hagyományokat és szokásokat;
- készítse fel a gyermeket a kisebbségi nyelv iskolai tanulására;

- segítse a kisebbségi identitástudat kialakulását és fejlesztését.

❖ A TEVÉKENYSÉG FELADATA

A kisebbségi nevelést folytató óvodánkban törekedünk arra, hogy a gyermekek érzelmi biztonságának megteremtése mellett - figyelembe véve a gyermek nyelvismeretét - minél teljesebbé váljon a kisebbség nyelvén folyó kommunikáció. Az óvodapedagógus a rendszeresen visszatérő kommunikációs helyzetekkel biztosítja az utánzásra alapuló nyelvelsajátítást.

A kisebbségi kultúra kincséből és az anyanemzet kultúrájából (irodalom, zene, népi játék) tudatosan felépített tematika segítségével változatos módon szervezi meg a nyelvelsajátítást. A kialakult nyelvi szituációk függvényében, a természetes nyelvtanulási eljárásnak megfelelően rugalmasan alakítja csoportjainak heti- és napirendjét.”

❖ A TEVÉKENYSÉGGEL ÉRINTETT KOROSZTÁLY /

CSOPORT

Katica csoport

3-7éves gyermekek

❖ A TEVÉKENYSÉG IDŐTARTAMA

1 hét – 20 óra
Május 10-14.

❖ A TEVÉKENYSÉG KAPCSOLÓDÁSA A HELYI NEVELÉSI PROGRAMHOZ . HELYI TANTRVHEZ

Kisebbségi nevelést folytató kétnyelvű óvoda

„A kisebbségi nevelést folytató kétnyelvű óvoda mindkét nyelv (a kisebbség nyelve és a magyar nyelv) fejlesztését szolgálja. Az óvodai élet tevékenységi formáiban a két nyelv használata érvényesül. A két nyelv használatának arányát a nevelési programban az óvodai élet kezdetén a gyermekcsoport nyelvismerete határozza meg. A hangsúly a kisebbségi nyelv fejlesztésére helyeződjék.” (32/1997. (XI. 5.) MKM rendelet)

A nemzetiségi nevelés megszervezéséről és működtetéséről külön jogszabályok rendelkeznek. Ezek tartalmazzák a nemzetiséghez tartozók neveléssel és oktatással kapcsolatos jogait és kötelességeit, valamint a fenntartó önkormányzat feladatait.

❖ A TEVÉKENYSÉG KAPCSOLÓDÁSA A KOMPETENCIA ALAPÚ PROGRAMCSOMAGHOZ

- Szövegértés-szövegalkotási kompetencia
- Idegen nyelvi kompetencia
- Szociális, életviteli és környezeti kompetenciák
- Életpálya-építési kompetencia
- Digitális kompetencia
- Matematikai kompetencia

❖ A TEVÉKENYSÉG MÓDSZEREI

- Megfigyelés
- Szemléltetés
- Magyarázat
- Beszélgetés (kérdés – felelet)
- Aktív cselekedtetés
- Ellenőrzés
- Értékelés

❖ A TEVÉKENYSÉG SZERVEZETI KERETEI /JAVASOLT HELYSZÍNEI/

- Csoportos
- Mikro csoportos
- Egyéni

1. Hagyományok Háza
2. Német nemzetiségi Tájház
3. Német nemzetiségi Óvoda Somberek Katica csoport

❖ A TEVÉKENYSÉG ESZKÖZEI

Német nemzetiségi ruhák,(fejkendő, vállkendő, szoknya, mellény, ing, pacsker, stb.)
Használati eszközök tárgyak, (különféle kuglófsütő formák)
Sötétkék vászon anyag,(kékfestő) dugók, gombostűk, fehér textílfesték
Kiállítás megrendezéséhez szükséges eszközök (paraván, asztalok)

TÉMA 1:	KÉKFESTŐ KENDŐ, TERÍTŐ KÉSZÍTÉSE.
CÉLJA:	Népi mesterség megismerése.
FELADATA:	Ritmuszérzékelés fejlesztése Mértani formák létrehozása Ízlés formálása, megalapozása
VÁZLATA:	A dugókba a gombostűket különböző alakzatokba beleszúrjuk (pl. csiga, virág stb.), majd belemártjuk a fehér festékbe. A méretre vágott sötét színű vászonra elszórtan vagy ritmusosan rányomkodjuk nyomdaszerűen a gombostűs dugókat. Akár egy német nemzetiségi baba szoknyáját és kendőjét is elkészíthetjük ezzel a technikával.
FEJLESZTÉSI TERÜLETEK:	<p>Értelmi képességek</p> <p>Vizuális - szeriális emlékezet fejlesztése a megadott formaritmus pontos kivitelezésével. Feladattartás képességének fejlesztése a megadott sorminta teljes kivitelezésével. Vizuális észlelés és figyelem fejlesztése az elrontott minta felismerésével, Lehetőség szerinti javításával.</p> <p>Szociális képességek</p> <p>A megismerés örömeinek átélése az új technika bemutatása és kivitelezése során. Együttműködő képesség fejlesztése gyermek és gyermek között a textilminták megtervezése, a munka menetének megbeszélése és kivitelezése során.</p> <p>Kommunikációs képességek (verbális és nonverbális)</p> <p>Beszédértő képesség fejlesztése a lenyomatok készítéséről folytatott beszélgetés során.</p> <p>Testi képességek</p> <p>Finommotoros képességek fejlesztésén belül esztétikai kultúra fejlesztése a</p>

	díszítőminták megtervezésével azok egymáshoz illő voltának egyeztetésével és pontos kivitelezésével.
MÓDSZEREK:	Bemutató szemléltetés magyarázat gyakorlás értékelés dicséret
ESZKÖZÖK:	Sötétkék vászon anyag, dugók, gombostűk, fehér textilfesték.
VÁRHATÓ EREDMÉNYEK:	Az új technika megkedvelése. Új kérdéskör felmerülése. Termék melyet kiállítunk. Ízlés világ fejlődése. Kreativitás fejlődése. Kéz ügyesség fejlődése.

TÉMA 2:	ÖLTÖZTETŐ BABA KÉSZÍTÉSE BÁBOZÁS CÉLJÁBÓL.
----------------	---

	„AZ ÉN NAGYMAMÁM”
CÉLJA:	Tervezés-megvalósítás folyamata Karakteres figurák létrehozása Közös játék lehetősége
FELADATA:	Kreativitás, önmegvalósítás fejlesztése Tapintásos észlelés fejlesztése Alaklítás fejlesztése
VÁZLATA:	Megtervezett figura felöltöztetése. „Az én Nagymamám” Népviselői jegyek megjelenítése. (kendő, szoknya, ing)
FEJLESZTÉSI TERÜLETEK:	<p>Értelmi képességek</p> <p>Rövid és hosszú távú memória fejlesztése, egy szóbeli leírás alapján jellemzett meserészlet felismerésével. Rész-egész viszonyának felismertetése a meserészlet és a mese címének megnevezésével. Analizáló képesség fejlesztése a mesejelenet szereplőinek megnevezésével és jellemzésével. Produktív képzelet fejlesztése a mesejelenet szereplőinek karakteres megjelenítésével (mikrocsoportosmunka). Hasonlóságok és különbözőségek felismertetése a különböző csoportok megfelelő figuráinak összehasonlításával.</p> <p>Szociális Képességek</p> <p>Metakommunikációs képességek fejlesztése az emberi tulajdonságok vizuális megjelenítésével (pl.: kedves= mosolygó stb.) Együttműködő képesség fejlesztése a szerepfigurák elkészítésének megosztásával az eszközök közös használatával. Sikerélmény átélése az ábrázolt meserészlet mások által történő felismerésével.</p> <p>Kommunikációs képességek</p>

	<p>(verbális- nonverbális)</p> <p>Nyelvi kifejezőkészség fejlesztése a személyiség jegyek megfogalmazásával. Metakommunikációs képesség fejlesztése a meseszereplők kifejező megjelenítésével és a felismerés után tulajdonságaik mondatokba foglalásával.</p> <p>Testi Képességek</p> <p>Szem-kéz koordináció fejlesztése a bábfigurák létrehozásával.</p> <p>Nagy és finommozgások fejlesztése a bábozás során.</p> <p>Finommotorikus képességek fejlesztése a karakteres figurák elkészítésével és a bábozás során.</p>
MÓDSZEREK:	<p>Bemutató</p> <p>Szemléltetés</p> <p>Segítségnyújtás</p> <p>Ellenőrzés</p> <p>Értékelés</p>
ESZKÖZÖK:	<p>Képfestő anyag, fehér vászon anyag.</p> <p>Ragasztó, olló, ceruza.</p> <p>(régibegyűjtött anyagok kasmír, selyem, csipkék, bársony stb..)</p>
VÁRHATÓ EREDMÉNYEK:	<p>Kézügyesség fejlesztése.</p> <p>Szín – forma világ fejlesztése.</p> <p>Arányok, kisebb- nagyobb, több- kevesebb, hosszabb-</p>

TÉMA 3:	MESE DER BRAUTTANZ
CÉLJA:	Előadókészség, kifejezőkészség, szép

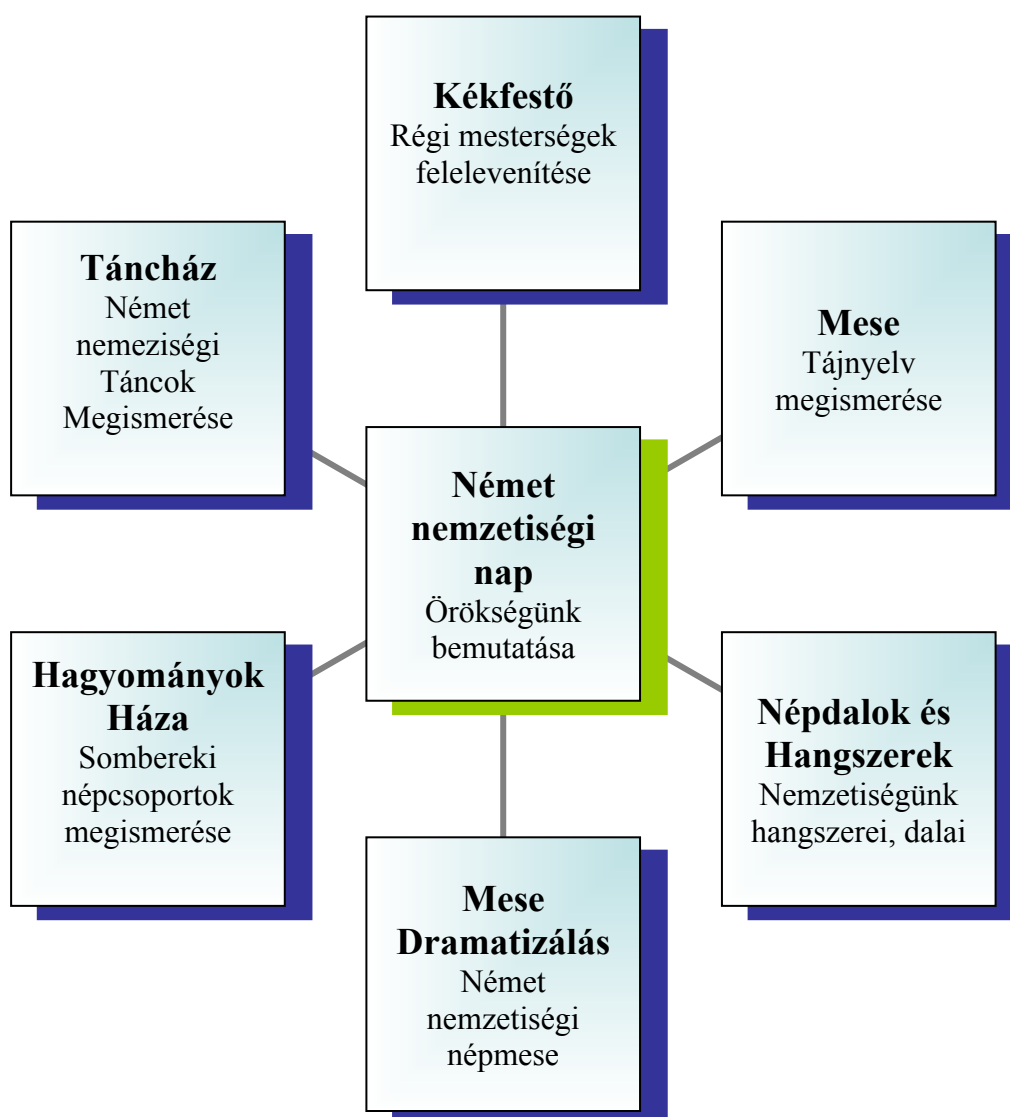
	<p>német beszéd fejlesztése irodalmi élményen keresztül A tájnyelvi szolás bemutatása</p>
FELADATA:	<p>Mesedramatizálás A mesén keresztül éreztetjük, hogy mi a különbség a megbízhatóság és a megbízhatatlanság között</p>
VÁZLATA:	<p>Mesedramatizálás A mesén keresztül éreztetjük, hogy mi a különbség a megbízhatóság és a megbízhatatlanság között. A gyermekek telepedjenek le a szobában kialakított mesekuckóban. Pár szóval visszaidézni a gyermekek élményeivel a mesét. A gyermekek önkéntes szerepvállalására építve, az óvodapedagógus irányításával beszéljék meg, ki melyik szerepet eleveníti meg, majd a gyermekek a dramatikus eszközökkel adják elő a mesét.</p>
FEJLESZTÉSI TERÜLETEK:	<p>Értelmi Képességek</p> <p>Rész-egész viszonyának érzékeltetése a mesét alkotó lényeges cselekményrészletek megnevezésével. Szubjektív lényegkiemelő képesség fejlesztése a mese egy-egy jelenetének kiválasztásával és dramatizálásával. Téri irányok, relációk érzékeltetése a helyszín megteremtése során a szereplők egymáshoz való téri helyzetének megnevezésével. Időrendi sorrend érzékeltetése a helyszínek megteremtésével és történeti sorrendbe állításával. Fogalomismeret bővítése, szókincs bővítés. Egymás türelmes meghallgatására nevelés a mese cselekményének, tanulságainak megfogalmazása során. Együttműködő képesség fejlesztése óvodapedagógusgyermek, gyermek-gyermek között a szerepek megosztása során.</p> <p>Kommunikációs képességek (verbális- nonverbális)</p>

	<p>Metakommunikációs képességek fejlesztése a szerepek kifejező játékával. Nyelvi kifejezőkészség fejlesztése a mesében szereplő kifejezések helyes alkalmazásával.</p> <p>Testi képességek</p> <p>Nagy- és finommozgások fejlesztése a mesejelenetek dramatikus játékával. Nagymozgások fejlesztése a teljes mese dramatikus játéka során.</p>
MÓDSZEREK:	<p>Bemutató</p> <p>Ismétlés</p> <p>Magyarázat</p> <p>Ellenőrzés</p> <p>Értékelés</p>
ESZKÖZÖK:	<p>Német nemzetiségi ruhába öltöztetett fiú és lány fakanálbáb.</p> <p>Népviselői ruhák.</p> <p>Lány (kendő, válkendő)</p> <p>Fiú (kalap, mellény)</p>
VÁRHATÓ EREDMÉNYEK:	<p>Aktív és passzív szókincs bővítés.</p> <p>Társas kapcsolatok megerősödése, a közösen átélt élmény során.</p> <p>Tájn nyelv megismerése.</p> <p>Nyelvelsajátítás játékos módon.</p>

TÉMA 4:	„HOPPSA SCHWABEN LIESEL” ÉNEK. AKTÍV TEVÉKENYSÉG HANGSZERKÉSZÍTÉS.
CÉLJA:	Német nemzetiségi ének –zene

	<p>ritmusvilágának a megismerése, megszeretése. Spontán énekelgetés. Zenevarázs.</p>
FELADATA:	<p>Egyszerű tánclépések elsajátítása. Ritmusérzék fejlesztése. Az ismeretek és élmények összekapcsolása. (irodalom- zene-mozgás- ábrázolás) Névéneklés.</p>
VÁZLATA:	<p>Dal éneklésével motíválom, felhívom a gyermekek érdeklődését az új iránt. A dal ritmusvilágából adódóan, az elkészült ritmushangszerekkel, közös zenekar alakítás.</p>
FEJLESZTÉSI TERÜLETEK:	<p>Értelmi képességek</p> <p>Kitartó figyelem, időtartama és tartóssága függ a gyermekek életkorától, zenei anyagtól, a játékformától, és a változatos módszerektől. Emlékezet fejlesztés, a dal szövege és a tánclépések segítségével. Képzletfejlesztés, a játékos helyzetek szerepválalások során.</p> <p>Kommunikációs Képességek (verbális- nonverbális)</p> <p>Nyelvi kifejezőkészség fejlesztése a dalban szereplő kifejezések helyes alkalmazásával. Szókincs bővítés. Fogalomalkotás, (gyors- lassú, halk – hangos, magas – mély)</p> <p>Testi Képesség Nagymozgások, finommozgások fejlesztése. Ritmusérzék, egyenletes lüktetés.</p>
MÓDSZEREK:	<p>Bemutató Bíztatás Ellenőrzés Értékelés</p>

ESZKÖZÖK:	CD lejátszó Képfestő kendő Rítmus hangszerek (dob, ritmusfa)
VÁRHATÓ EREDMÉNYEK:	Aktív és passzív szókincs bővítés. Német nemzetiségi öntudat megerősítése. Zenei kultúra bővítése, nemzetiségi zene, dalok megszeretése.

2010. 05. 10.

HAGYOMÁNYOK HÁZA

A mai délelőtt célom volt a faluban élő nemzetiségek megismertetése a gyermekekkel. Így ma a Hagyományok házába látogattunk. Itt előre megtervezet, mozzanatokon vezettük végig óvodásainkat.

A négy nemzetiség (német, székely, felvidéki, szerb) szobákon végig haladva figyeltük meg a régi

- bútorokat (szekrény, ágy, bölcső, asztal)

- használati tárgyakat (régii sütő, főző edények, tálak, csészék)

- ruhákat (férfi, asszony, gyerek)

Sikerült sok új ismerethez jutatni őket. A természetes gyermeki kíváncsiság megfelelő motivációnak bizonyult.

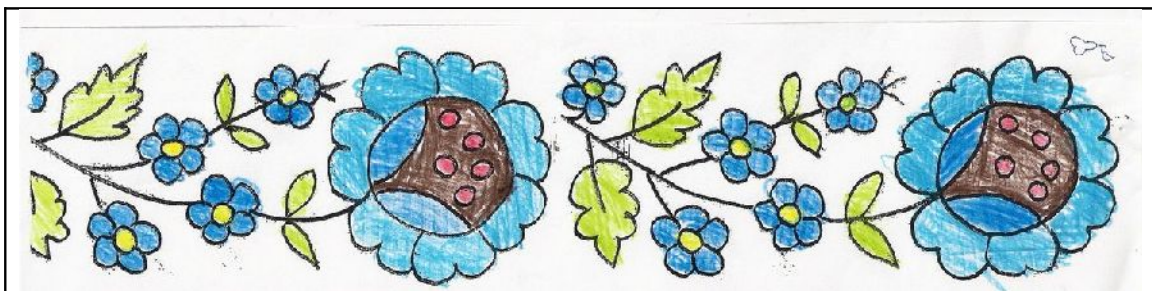

Megteremtettük a feltételeket ahhoz, hogy az 5-6-7 éves katica csoportos gyermekek a múzeumban meghitt légkörben dolgoztak. Feladatlapok segítségével rendszereztük újonnan szerzet ismereteiket. A munkatevékenység alatt, német nemzetiségi fúvós zenét hallgathattak a gyerekek. Die Somberker Dorfmusikanten előadásával.

Délutáni pihenő időben. Német nyelvű mese a német nemzetiségi óvodapedagógus előadásában.

MESE CÍME: Frau Holle

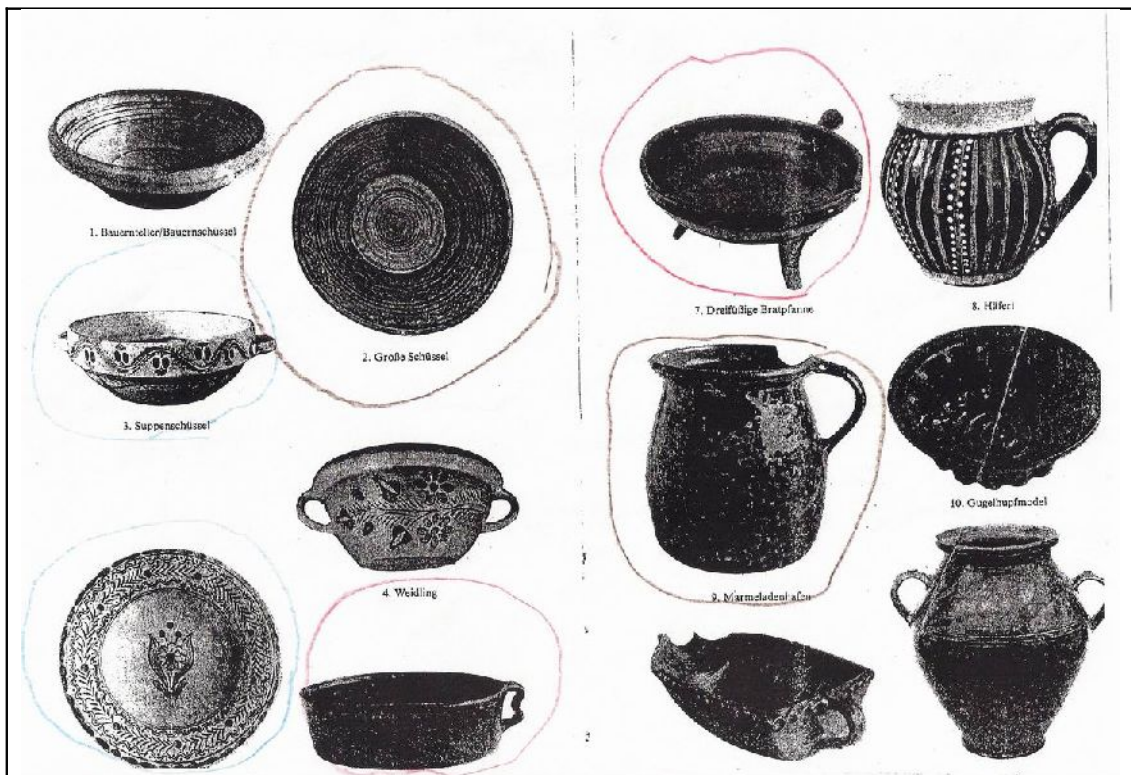

1. számú feladatlap:

Színezd ki a német nemzetiségi kendő virágos motívumait.

Használd azokat a színeket, amelyeket megfigyeltél.

Differenciálás: Ha nem emlékszel, keresd meg a megfelelő szobában, majd azután dolgoz.

2. számú feladatlap:

Karikázd be azokat az edényeket, tálakat, amelyeket láttál a német konyhában.

Differenciálás: Ha nem emlékszel, keresd meg a megfelelő szobában, figyeld meg és dolgoz.

2010. 05. 11.

Szülők bevonásával német nemzetiségi tárgyak, ruhák, használati eszközök gyűjtésébe kezdtünk.

Mai témánk német nemzetiségi mesterségek. "A képfestő"

A csoportszobánkban vizuális foglalkozás keretében öltöztető babát készítettek a gyerekek.

Felhasznált anyagok: fehér vászon és képfestő anyag különféle motívumokkal.

Differenciálás: 6- 7 évesek képfestő terítőt és kendőt készítettek.

Délutáni pihenő időben német nyelvű mese az óvónő előadásában.

MESE CÍME: Der Brauttanz

A német irodalmi élményt, hagutánzó szavak és német nemzetiségi dalok színesítették.

A gyermekek érdeklődésének felkeltéséhez, fakanál bábokkal kezdeményeztem a mesét.

Motivációnak használtam a német népviseleti bábokat.

2010. 05. 12.

A mai nap kiemelt területe az anyanyelvi nevelés. A szabad játékidőben egy kosarat helyeztünk el a csoportszobánkba. A kosár tartalma német nemzetiségi ruhák. (fejkendő, vállkendő, pacsker, kalap stb...) A kosár kinyitásakor megneveztük a ruhadarabokat. A gyermekek magukra huzzák a német nemzetiségi ruhadarabokat.

A ruhák kapcsolódási pontot jelentetek a mesével. A már ismert német mesét „DER BRAUTTANZ” a gyemekekkel dramatizáltuk. Élmény volt számukra a társ előadás módjában meghallgatni a mesét.

Der Mann

Die Frau

2010. 05. 13.

Mai nap a német nemzetiségi ének zene, ritmus világának a megismerése és megszeretése volt a célom. Egyszerű tánclépések elsajátítása, az ismeretek és élmények összekapcsolódása.

Szabad játékidőben, bölcsőket készítettek a gyerekek.

A bölcsők összeállítása közben német nemzetiségi altató dalokat énekeltek a gyerekek.

A délelőti folyamán, rendszereztük, a szülők által hozott, és katica csoportos óvodásaink, által készített tárgyakat.

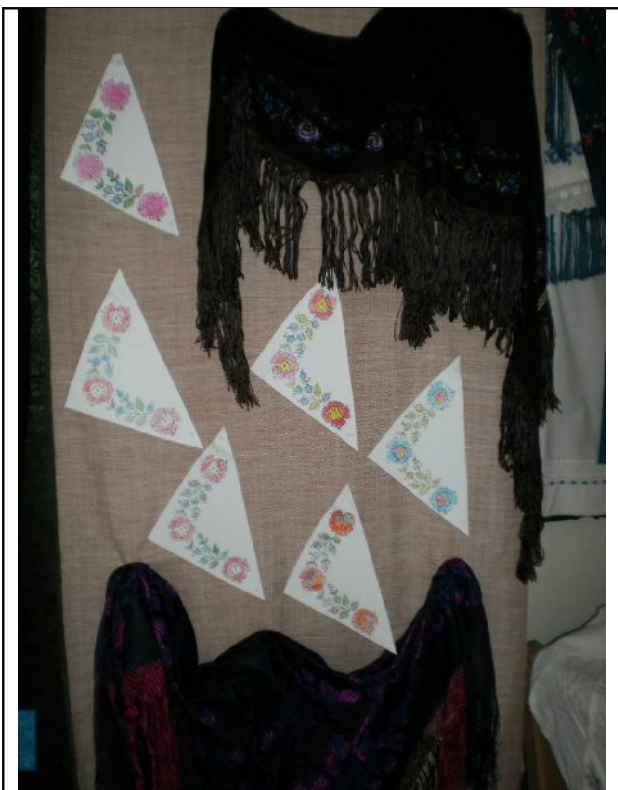
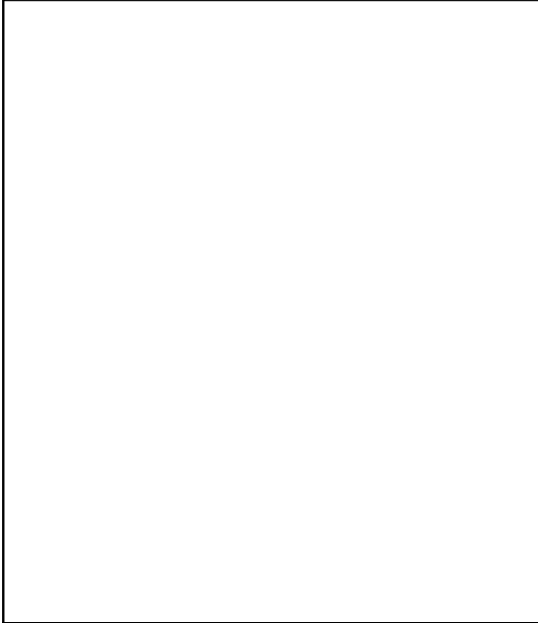
2010. 05. 14.

❖ FORGATÓKÖNYV

NEMZETISÉGI NAP

- Szülők és meghívott vendégek fogadása
- Kiállítás megnyitása
- Német nemzetiségi műsor a katica csoport előadásában
- A német konyha /uzsonna a „kuglof”/
- Táncház /nemzetiségi hangszerek, zene/
- Mesedélután a sváb nagymamával

Nemzetiségi nap képekben

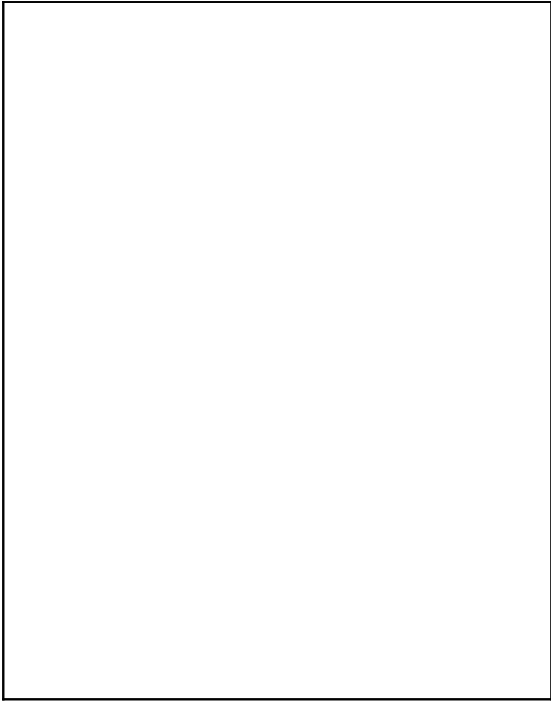

❖ ÖSSZEGZÉS

Az innováció értékelése

Az összes program nagy sikert aratott óvodásaink körében.

- Az életkori sajátosságokhoz, fejlettségükhöz alkalmazkodó differenciált tevékenységek teljes mértékben kielégítették a gyermeki kíváncsiságot, tudásvágyat.
- A felkínált lehetőségek a spontaneitásra és a játékoságra épültek.
- Megfelelő aktivitással és szívesen vettek részt az innováció ráhangoló előkészítő folyamataiban.
- A nemzetiségi nap megvalósításához szükséges erőforrások a rendelkezésünkre álltak.
- A német nemzetiségi nap a kitűzött céloknak megfelelően valósult meg.

A helyi nevelési programhoz igazodó német nemzetiségi nap felépítésében a gyermekek fejlődési szintjét, képességeik alapozását, fejlesztését és a

tevékenységközpontú pedagógia módszereket a nevelési területek komplexitásával vettem figyelembe.

A német nemzetiségi nevelés, a hagyományok ápolása, őrzése, átörökítése bővítette ki, színesítette, tette még hatékonyabbá a mindennapos nevelést az előkészítési folyamatban és a nemzetiségi napon is.

A németnyelvi- és nemzetiségi meséket aktívan, a megfelelő kiejtéssel sajátították el a gyerekek. Az egyes mesékben szereplő rövid szófordulatokat, dalokat szívesen használták a játékidőben is.

A felajánlott foglalkozások során mindig megfelelően motiváltak és aktívak voltak a gyerekek.

Főleg a nagymozgásos tevékenységek kirándulás, a Hagyományok házába elsősorban a 3-4 éves gyerekeknek szerzet örömet.

A finommozgást is igényelő differenciált ábrázolási technikák, barkácsolás az 5-6- 7 éves korosztály számára jelentet örömforrást.

Boldogan vitték haza munkáikat.

A nemzetiségi napon már reggeltől folyamatosan készültünk az egésznapos program sorozatra.

Folyamatosan énekeltük a német nyelvű altató dalokat, aznap ettünk kuglófot, linzer süteményt. A műsoron csoportunk színvonalasan mondta a német nyelvű verset, mesét a szülőknek, és a vendégeknek.

Az innováció felépítésében a fokozatosság és a folyamatosság, elvét tartottuk szem előtt. A csoportunkba járó gyermekek heterogén életkorú óvodai csoport, a 21 gyermekből áll.

Ennek megfelelően szerveztük az egymásra épülő magyar- és németnyelvű foglalkozásokat. A szervezés során a megfelelő eszközöket, azok biztonságos használatát a gyermekek számára biztosítottuk. A foglalkozásokat megelőző játékok, tevékenységek minden esetben biztosították a foglalkozásra való megfelelő ráhangolódást.

A gyermekek az általunk felkínált tevékenységekben aktívan, örömmel vettek részt. A differenciált segítségadást, irányítást, motivációt és a pozitívan ösztönző értékelést alkalmaztuk a pedagógiai módszertárból elsődlegesen.

A szülők aktivitását: gyűjtőmunka, megfelelőnek tartjuk.

A tevékenységek végzése során (ábrázoló tevékenységek, irodalmi foglalkozások dramatizálás, mozgásos tevékenységek, a külső világ tevékeny megismerése folyamatos visszajelzésként tapasztaltuk a gyermekek részéről a tevékenységek elvégzésére szánt idő rövidegét. Szerették volna újra és újra elvégezni, vagy játszani a már megismert és elsajátított technikákat. Ezt igyekszünk majd a jövőben figyelembe venni.

A német nemzetiségi napra kitűzött céljaink és a tevékenységekhez kapcsolódó rész céljaink megvalósultak.

A német nemzetiségi nap életre szóló élménnyel gazdagította szervezésünk és irányításunk által a csoportunkba járó gyermekeket és családjaikat.

❖ MELLÉKLET

Mesék

Brüder Grimm - Die Bremer Stadtmusikanten

Es hatte ein Mann einen Esel, der schon lange Jahre die Säcke unverdrossen zur Mühle getragen hatte, dessen Kräfte aber nun zu Ende gingen, sodass er zur Arbeit immer untauglicher ward. Da dachte der Herr daran, ihn aus dem Futter zu schaffen, aber der Esel merkte, dass kein guter Wind wehte, lief fort und machte sich auf den Weg nach Bremen. Dort, meinte er, könnte er ja Stadtmusikant werden. Als er ein Weilchen fortgegangen war, fand er einen Jagdhund auf dem Wege liegen, der japste wie einer, der sich müde gelaufen hat. Nun, was japst du so?", fragte der Esel. Ach", sagte der Hund, weil ich alt bin und jeden Tag schwächer werde, auch auf der Jagd nicht mehr fort kann, hat mich mein Herr wollen totschiagen, da hab ich Reißaus genommen. Aber womit soll ich nun mein Brot verdienen?" Weißt du was", sprach der Esel, ich gehe nach Bremen und werde dort Stadtmusikant, geh mit und lass dich auch bei der Musik annehmen. Ich spiele die Laute, und du schlägst die Pauken." Der Hund war zufrieden und sie gingen weiter. Es dauerte nicht lange, so saß da eine Katze an dem Weg und machte ein Gesicht wie drei Tage Regenwetter. Nun, was ist dir in die Quere gekommen, alter Bartputzer?", sprach der Esel. Wer kann da lustig sein, wenn's einem an den Kragen geht", antwortete die Katze, weil ich nun zu Jahren komme, meine Zähne stumpf werden und ich lieber hinter dem Ofen sitze als nach Mäusen herumjage, hat mich meine Frau ersäufen wollen. Ich habe mich zwar noch fortgemacht, aber nun ist guter Rat teuer. Wo soll ich hin?"

Geh mit uns nach Bremen, du verstehst dich doch auf die Nachtmusik, da kannst du ein Stadtmusikant werden!" Die Katze hielt das für gut und ging mit. Darauf kamen die drei Landesflüchtigen an einem Hof vorbei, da saß auf dem Tor der Haushahn und schrie aus Leibeskräften. Du schreist einem durch Mark und Bein", sprach der Esel, was hast du vor?" Da hab ich gut Wetter prophezeit", sprach der Hahn, weil unserer lieben Frauen Tag ist, wo sie dem Christkindlein die Hemdchen gewaschen hat und sie trocknen will. Aber weil am Sonntag Gäste kommen, so hat die Hausfrau doch kein Erbarmen und hat der Köchin gesagt, sie wollte mich in der Suppe essen und da soll ich mir heute Abend den Kopf abschneiden lassen. Nun schrei ich aus vollem Hals, solange ich noch kann." Ei was, du Rotkopf", sagte der Esel, zieh lieber mit uns fort, wir gehen nach Bremen, etwas besseres als den Tod findest du überall. Du hast eine gute Stimme und wenn wir zusammen musizieren, so wäre dies wohl fantastisch." Der Hahn ließ sich den Vorschlag gefallen und sie gingen alle zusammen fort.

Sie konnten aber die Stadt Bremen in einem Tag nicht erreichen und kamen abends in einen Wald, wo sie übernachteten wollten. Der Esel und der Hund legten sich unter einen großen Baum, die Katze und der Hahn machten sich in die Äste, der Hahn aber flog bis in die Spitze, wo er sich sicher fühlte. Ehe er einschlief, sah er sich noch einmal nach allen vier Winden um, da dachte er, er sähe in der Ferne ein Fünkchen brennen und rief seinen Gesellen zu, es müßte nicht gar weit ein Haus sein, denn es scheine ein Licht. Sprach der Esel: So müssen wir uns aufmachen und noch hingehen, denn hier ist die Herberge schlecht." Der Hund meinte, ein paar Knochen und etwas Fleisch dran täten ihm auch gut. Also machten sie sich auf den Weg nach der Gegend, wo das Licht war und sahen es bald heller schimmern. Es wurde immer größer, bis sie vor ein hell erleuchtetes Räuberhaus kamen. Der Esel näherte sich dem Fenster und schaute hinein. Was siehst du, Grauschimmel?", fragte der Hahn. Was ich sehe?", antwortete der Esel. Einen gedeckten Tisch mit schönem Essen und Trinken und Räuber sitzen daran und lassen es sich wohl sein." Das wäre was für uns", sprach der Hahn. Ja, ja, ach, wären wir da!", sagte der Esel. Da ratschlagten die Tiere, wie sie es anfangen könnten, um die Räuber hinauszujagen, und fanden endlich ein Mittel. Der Esel musste sich mit den Vorderfüßen auf das Fenster stellen, der Hund auf den Rücken des Esels springen, die Katze auf den Hund klettern und endlich flog der Hahn hinauf und setzte sich der Katze auf den Kopf. Wie das geschehen war, fingen sie auf ein Zeichen an, ihre Musik zu machen. Der Esel schrie, der Hund bellte, die Katze miaute und der Hahn krächte. Dann stürzten sie durch das Fenster in die Stube hinein, dass die Scheiben klirrten. Die Räuber fuhren bei dem entsetzlichen Geschrei in die Höhe, meinten, ein Gespenst käme herein und flohen in größter Furcht in den Wald hinaus. Nun setzten sich die vier Gesellen an den Tisch, nahmen mit dem Vorlieb, was übriggeblieben war und aßen, als wenn sie vier Wochen hungern sollten. Wie die vier Spielleute fertig waren, löschten sie das Licht aus und suchten sich eine Schlafstätte, jeder nach seiner Natur und Bequemlichkeit. Der Esel legte sich auf den Mist, der Hund hinter die Türe, die Katze auf den Herd bei die warme Asche und der Hahn setzte sich auf den Hahnenbalken. Und weil sie müde waren von ihrem langen Weg, schliefen sie auch bald ein. Als Mitternacht vorbei war und die Räuber sahen, dass kein Licht mehr im Haus brannte, auch alles ruhig schien, sprach der Hauptmann: Wir hätten uns doch nicht sollen ins Bockshorn jagen lassen!" Er hieß einen hingehen und das Haus untersuchen. Der Abgeschickte fand alles still, ging in die Küche, ein Licht anzuzünden und weil er die glühenden, feurigen Augen der Katze für lebendige Kohlen ansah, hielt er ein Schwefelhölzchen daran, dass es Feuer

fangen sollte. Aber die Katze verstand keinen Spaß, sprang ihm ins Gesicht, spielte und kratzte. Da erschrak er gewaltig, lief und wollte zur Hintertüre hinaus, aber der Hund, der da lag, sprang auf und biss ihn ins Bein. Als der Räuber über den Hof an dem Mist vorbeirannte, gab ihm der Esel noch einen tüchtigen Schlag mit dem Hinterfuß. Der Hahn aber, der vom Lärmen aus dem Schlaf geweckt und munter geworden war, rief vom Balken herab: Kikeriki!" Da lief der Räuber zu seinem Hauptmann zurück und sprach: Ach, in dem Haus sitzt eine greuliche Hexe, die hat mich angehaucht und mit ihren langen Fingern mir das Gesicht zerkratzt. Vor der Türe steht ein Mann mit einem Messer, der hat mich ins Bein gestochen! Auf dem Hof liegt ein schwarzes Ungeheuer, das hat mit einer Holzkeule auf mich losgeschlagen und oben auf dem Dache, da sitzt der Richter, der rief: 'Bringt mir den Schelm her.' Da machte ich, daß ich fortkam." Von nun an getrauten sich die Räuber nicht weiter in das Haus, den vier Bremer Musikanten gefiel es aber so gut darin, dass sie nicht wieder heraus wollten.

Brüder Grimm – Frau Holle

Eine Witwe hatte zwei Töchter, davon war die eine schön und fleißig, die andere häßlich und faul.

Sie hatte aber die häßliche und faule, weil sie ihre rechte Tochter war, viel lieber, und die andere mußte alle Arbeit tun und das Aschenputtel im Hause sein. Das arme Mädchen mußte sich täglich auf die große Straße bei einem Brunnen setzen und mußte so viel spinnen, daß ihm das Blut aus den Fingern sprang.

Nun trug es sich zu, daß die Spule einmal ganz blutig war, da bückte es sich damit in den Brunnen und wollte sie abwaschen; sie sprang ihm aber aus der Hand und fiel hinab.

Es weinte, lief zur Stiefmutter und erzählte ihr das Unglück.

Sie schalt es aber so heftig und war so unbarmherzig, daß sie sprach:

"Hast du die Spule hinunterfallen lassen, so hoi sie auch wieder herauf. "

Da ging das Mädchen zu dem Brunnen zurück und wußte nicht, was es anfangen sollte; und in seiner Herzensangst sprang es in den Brunnen hinein, um die Spule zu holen.

Es verlor die Besinnung, und als es erwachte und wieder zu sich selber kam,

war es auf einer schönen Wiese, wo die Sonne schien und vieltausend Blumen standen. Auf dieser Wiese ging es fort und kam zu einem Backofen, der war voller Brot;

das Brot aber rief:

"Ach, zieh mich raus, zieh mich raus, sonst verbrenn ich:
ich bin schon längst aus gebacken."

Da trat es herzu und holte mit dem Brotschieber alles nacheinander heraus.

Danach ging es weiter und kam zu einem Baum,
der hing voll Äpfel, und rief ihm zu:

"Ach, schüttel mich, schüttel mich, wir Äpfel sind alle miteinander reif. "

Da schüttelte es den Baum, daß die Äpfel fielen, als regneten sie, und schüttelte,
bis keiner mehr oben war; und als es alle in einen Haufen zusammengelegt hatte,
ging es wieder weiter.

Endlich kam es zu einem kleinen Haus,

daraus guckte eine alte

Frau, weil sie aber so große Zähne hatte, ward ihm angst, und es wollte fortlaufen.

Die alte Frau aber rief ihm nach:

"Was fürchtest du dich, liebes Kind?

Bleib bei mir, wenn du alle Arbeit im Hause ordentlich tun willst,
so soll dir's gut gehn. Du mußt nur achtgeben, daß du mein Bett gut machst
und es fleißig aufschüttelst, daß die Federn fliegen,
dann schneit es in der Welt; ich bin die Frau Holle."

Weil die Alte ihm so gut zusprach, so faßte sich das Mädchen ein Herz,
willigte ein und begab sich in ihren Dienst.

Es besorgte auch alles nach ihrer Zufriedenheit und

schüttelte ihr das Bett immer gewaltig,

auf daß die Federn wie Schneeflocken umherflogen;

dafür hatte es auch ein gut Leben bei ihr, kein böses Wort

und alle Tage Gesottenes und Gebratenes.

Nun war es eine Zeitlang bei der Frau Holle,

da ward es traurig und wußte anfangs selbst nicht, was ihm fehlte.

Endlich merkte es, daß es Heimweh war;

ob es ihm hier gleich vieltausendmal besser ging als zu Haus,

so hatte es doch ein Verlangen dahin. Endlich sagte es zu ihr:

"Ich habe den Jammer nach Haus kriegt,

und wenn es mir auch noch so gut hier unten geht,

so kann ich doch nicht länger bleiben,

ich muß wieder hinauf zu den Meinigen."

Die Frau Holle sagte:

"Es gefällt mir, daß du wieder nach Haus verlangst,

und weil du mir so treu gedient hast, so will ich dich selbst wieder hinaufbringen."

Sie nahm es darauf bei der Hand und führte es vor ein großes Tor.

Das Tor ward aufgetan, und wie das Mädchen gerade darunterstand,

fiel ein gewaltiger Goldregen, und alles Gold blieb an ihm hängen,

so daß es über und über davon bedeckt war.

"Das sollst du haben, weil du so fleißig gewesen bist«, sprach die Frau Holle

und gab ihm auch die Spule wieder, die ihm in den Brunnen gefallen war.

Darauf ward das Tor verschlossen, und das Mädchen befand sich oben auf der Welt,

nicht weit von seiner Mutter Haus; und als es in den Hof kam,

saß der Hahn auf dem Brunnen und rief:

"Kikeriki, unsere goldene Jungfrau ist wieder hie."

Da ging es hinein zu seiner Mutter, und weil es so mit Gold bedeckt ankam, ward es von ihr und der Schwester gut aufgenommen.

Das Mädchen erzählte alles, was ihm begegnet war, und als die Mutter hörte, wie es zu dem großen Reichtum gekommen war, wollte sie der andern, häßlichen und faulen Tochter gerne dasselbe Glück verschaffen. Sie mußte sich an den Brunnen setzen und spinnen; und damit ihre Spule blutig ward, stach sie sich in die Finger und stieß sich die Hand in die Dornhecke.

Dann warf sie die Spule in den Brunnen und sprang selber hinein.

Sie kam, wie die andere, auf die schöne Wiese und ging auf demselben Pfade weiter. Als sie zu dem Backofen gelangte, schrie das Brot wieder:

"Ach, zieh mich raus, zieh mich raus, sonst verbrenn ich, ich bin schon längst ausgebacken. "

Die Faule aber antwortete:

"Da hätt ich Lust, mich schmutzig zu machen" und ging fort.

Bald kam sie zu dem Apfelbaum, der rief:

"Ach, schüttel mich, schüttel mich, wir Äpfel sind alle miteinander reif. "

Sie antwortete aber:

"Du kommst mir recht, es könnte mir einer auf den Kopf fallen"

und ging damit weiter. Als sie vor der Frau Holle Haus kam, fürchtete sie sich nicht, weil sie von ihren großen Zähnen schon gehört hatte, und verdingte sich gleich zu ihr. Am ersten Tag tat sie sich Gewalt an, war fleißig und folgte der Frau Hohe, wenn sie ihr etwas sagte, denn sie dachte an das viele Gold, das sie ihr schenken würde; am zweiten Tag aber fing sie schon an zu faulenz, am dritten noch mehr, da wollte sie morgens gar nicht aufstehen.

Sie machte auch der Frau Holle das Bett nicht, wie sich's gebührte, und schüttelte es nicht, daß die Federn aufflogen.

Das ward die Frau Hohe bald müde und sagte ihr den Dienst auf.

Die Faule war das wohl zufrieden und meinte, nun würde der Goldregen kommen.

Die Frau Holle führte sie auch zu dem Tor, als sie aber darunterstand, ward statt des Goldes ein großer Kessel voll Pech ausgeschüttet.

"Das ist zur Belohnung deiner Dienste"

, sagte die Frau Holle und schloß das Tor zu.

Da kam die Faule heim, aber sie war ganz mit Pech bedeckt, und der Hahn auf dem Brunnen, als er sie sah, rief:

"Kikeriki, unsere schmutzige Jungfrau ist wieder hie."

Das Pech aber blieb fest an ihr hängen und wollte, solange sie lebte, nicht abgehen

Der Katzentanzentanz

Guck, die Katze tanzt allein, tanzt und tanzt auf einem Bein.

Kam der Igel zu der Katze:
"Bitte, reich mir deine Tatze!"
"Mit dem Igel tanz ich nicht,
ist mir viel zu stachelig."

Und die Katze tanzt allein, tanzt und tanzt auf einem Bein.

Kam der Hase zu der Katze:
"Bitte, reich mir deine Tatze!"
"Mit dem Hasen tanz ich nicht,
ist mir viel zu zappelig."

Und die Katze tanzt allein, tanzt und tanzt auf einem Bein.

Kam der Hamster zu der Katze

"Bitte, reich mir deine Tatze!"
Mit dem Hamster tanz ich nicht,
ist mir viel zu pummelig."

Und die Katze tanzt allein, tanzt und tanzt auf einem Bein.

Kam der Hofhund zu der Katze:
"Bitte, reich mir deine Tatze!"
Mit dem Hofhund tanz ich nicht,
denn der bellt so fürchterlich."

Und die Katze tanzt allein, tanzt und tanzt auf einem Bein.

Kam der Kater zu der Katze,
leckte ihr ganz lieb die Tatze,
streichelt sie und küsst sie sacht,
und schon hat sie mitgemacht.

Und dann tanzen sie zu zwein
über Stock und über Stein.
Jede Maus im Mauselloch
ruft: "Ein Glück, sie tanzen noch!"

Märchen

Der Brauttanz

Es war eine Familie. Die war arm. Die hatte viele Kinder. Weil sie so arm waren, gingen Mann und Frau auf die gräfliche Pußta arbeiten.

Wie sie einmal miteinander zur Arbeit gingen, sagte die Frau zu ihrem Mann:

„Weißt du, warum wir so arm sind?

„Weil wir unseren Brauttanz noch nicht getanzt haben.“

„Wenn das hilft, dann können wir ihn noch tanzen.“

Sagte der Mann.

Sie packten sich an und tanzten.

Es war auf einem staubigen Landweg.

Wie sie so in dem Staub tanzten, stießen auf eine dicke Geldtasche. Sie hoben sie auf und gingen weiter. Der Mann sah, daß sie voll Geld war und steckte sie ein. Auf einmal kam die Gräfin in der Kutsche ihnen entgegengefahren. Sie ließ die Kutsche halten und fragte?

„Habt ihr keine Geldtasche voll Geld gefunden?“
„Doch, als wir unseren Brauttanz getanzt haben!“- antwortete die Frau.
„oh ihr seid schon ältere Leute, wie lange ist das schon her!“ – sagte die Gräfin und fuhr weiter.
So behielten sie die Geldtasche und gingen nach Hause.
Von dieser Zeit an waren sie reiche Leute.